

EV İÇİ İLETİŞİMİN ÇOCUK ÜZERİNDE ETKİSİ

Çocuklar iyi bir taklitçidir. Çocuğunuzun ev içinde yaşadığınız iletişim biçimini kopyalar ve onu sosyal ortamında kullanır. Ev içinde kurduğunuz iletişim biçimi çocuğunuzun sosyal yaşam içerisinde nasıl davranması, nasıl konuşması gerektiğini ve diğer kişiler ile nasıl iletişim içinde olması gerektiğini öğretir. Çocuğunuzla kuracağınız doğru iletişim onun tüm yaşamını etkileyecek en önemli öğelerden biridir.

KISACA

Ev içinde çocuğunuz ve diğer aile bireyleriyle kuracağınız iletişim. Çocuğunuzun daha başarılı bir öğrenci, iyi bir arkadaş ve ilerideki yaşamında daha iyi bir çalışan, daha iyi bir eş olmasını sağlayacaktır.

"Kendinizi geliştirmedeniz çocuğunuz da geliştiremezsiniz. Önceliğiniz kendinizi keşfetme ve geliştirme olmalıdır. Çocuğunuzun hayatındaki en güçlü rol model, en güçlü tanıksınız. Güçlü bir tanık olarak siz çocuğunuza inanırsanız çocuğunuz kendisine inanır, çocuğunuz kendisine inanırsa zaman içinde herkes çocuğunuza inanır."

DOĞAN CÜCELOĞLU

İLETİŞİM BECERİLERİ VELİ BİLGİLENDİRME BROŞÜRÜ

İLETİŞİM NEDİR?

Sevgili veliler bu broşür kapsamında iletişimi çok fazla etkileyen iletişim engelleri konusunda sizleri bilgilendirmeye çalışacağız. Ancak asıl konuya geçmeden önce iletişimin tanımına bakalım.

İletişim: Duygu ve düşüncelerin konuşma, yazı ve resim gibi semboller kullanarak paylaşımı sürecidir.

Bilgi, düşünce, duygu ve deneyimleri biçimlendirmek ve anlaşılabilir kılmaktır.

Anne/Baba ile çocuk arasında meydana gelen iletişim engelleri yada iletişim kopukluğu çoğu zaman geri dönülmesi mümkün olan hatalardır. İletişiminizi şekillendirerek çocuğunuz ile kuracağınız etkili iletişim çocuğunuzun daha sağlıklı büyümesini sağlayacaktır.

İLETİŞİM ENGELLERİ

Emir vermek, yönlendirmek, uyarmak

Anne/baba: “Bir daha sakın kavga etme, bir daha duyarsam....”

Çocuğun olası tepkisi: “Peki, etmem” (iletişim koptu! Yine benzer birşey yaşayacak olursa muhtemelen anne-babasından gizleyecek)

Yargılamak, eleştirmek, suçlamak

Anne/baba: “Sen böyle yaparsan tabii kavga çıkar”
“Arkadaşlarınla iyi geçinmeyi bir türlü beceremiyorsun”

Çocuğun olası tepkisi: (Sıkıntısını dinlemek yerine kendisini yargılayan anne-babasının bu tavrı karşısında utanç, suçluluk, değersizlik, ve öfke yaşayabilir. Bu duygular içindeyken daha fazla anlatmayı neden istesin ki? iletişim koptu!)

Konuyu saptırmak

Anne/baba: “Demek kavga ettiniz. O çocuğun dersleri nasıl? İnşallah bu dönem senin de notların yükselir....”

Çocuğun olası tepkisi: (Anne-babanın aklı başka yerde. Çocuğun anlatmaya çalıştığı konuyla hiç ilgilenmiyor bile. Böyle bir durumda çocuğun daha fazla kendisini ifade etmeyeceğini ve iletişimin kopacağını söylemeye gerek yok herhalde!)

Yatıştırmaya, avutmaya çalışmak

Anne/baba: “Boşver, yarın yine barışırsınız”
“Üzülme, herşey düzelecek”

Çocuğun olası tepkisi: (Emir kipiyle verilen bu “direktifler” karşısında “peki boşvereyim, üzölmeyeyim” demekle duygular hemen yatışabilseydi keşke! Anne-babasının “anlamaya” değil de yatıştırmaya/bastırmaya yönelik bu tavrı karşısında çocuk neden duygularını daha fazla ifade etme gereği duysun ki? İletişim yine koptu!)

Ad takmak, alay etmek:

Anne/baba: “Horoz musun sen ki kavga ediyorsun?”

“Aferin, bir dahaki sefer onun gözünü çıkart oldu mu?”

Çocuğun olası tepkisi: (Utanç, suçluluk, küçük düşme, aşağılanma yaşayabilir. Bu duygular içindeyken iletişimi neden devam ettirsin ki?)

Övmek

Bir çok kişiye övmenin de bazen bir iletişim engeli olabileceğini kabul etmek zor gelebilir. “İletişim engeli”, diğer kişinin iç dünyasında neler yaşadığını (duygularını, düşüncelerini, vb.) anlayamadığımızın, yani onunla empati kuramadığımızın göstergesidir. Bu anlamda, kişi yaptığıyla gurur duyup kendini övmüyorsa, bir başkasının onu övmesi de iletişimin önünü tıkar. Böyle bir durumda övgü o kişiyi “anlamaya” yönelik değildir, çünkü o kişinin duygularından uzaktır, övgüyü yapan kişinin duygularını yansıtır.

Anne/baba: “Bravo, gereken cevabı vermişsin, iyi yapmışsın”

Çocuğun olası tepkisi: (“Sizce iyi mi yaptım, kötü mü yaptım?” diye sormuyor ki!! Anne-babasının bu tepkisi karşısında, muhtemelen “pişmanlığını”, “suçluluk duygusunu”, “üzüntüsünü” ifade edemez ve iletişim kopar)

Öğüt vermek ve çözüm önerileri getirmek:

Anne/baba: “Keşke şöyle yapsaydın”
“Bence şimdi git ve arkadaşından özür dile”

Çocuğun olası tepkisi: (Çocuk anne-babasına “Ne yapayım, bana fikir verin” demedi ki!)
“Peki, dediğinizi yapayım” (iletişim koptu!)

Ahlak dersi vermek:

Anne/baba: “Bu yaptığın çok kötü, sana yakışmıyor”

Çocuğun olası tepkisi: (Utanç, suçluluk yaşayabilir. Daha fazla anlatmayı neden istesin ki? iletişim koptu!)